

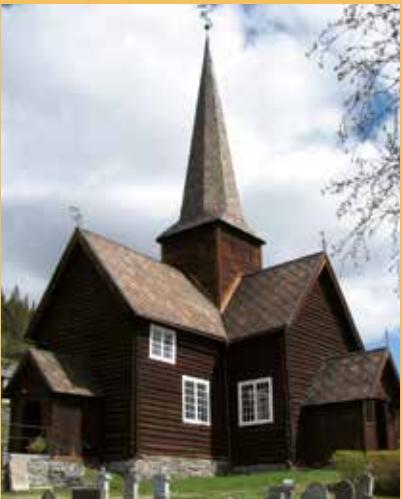
KYRKJEBLAD

for

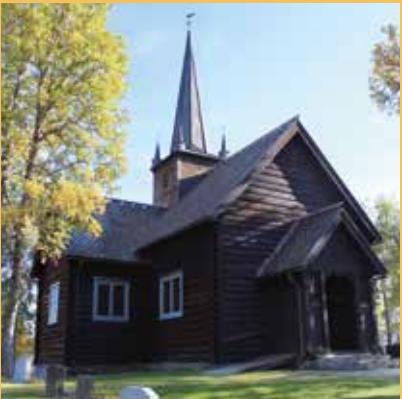
NORD-FRON

Nr. 1 • VÅREN 2021 • Årgang 65

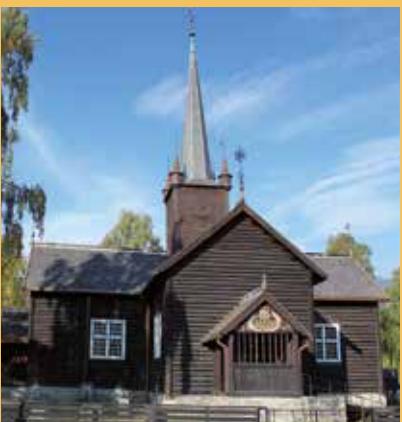
Kvam kyrkje

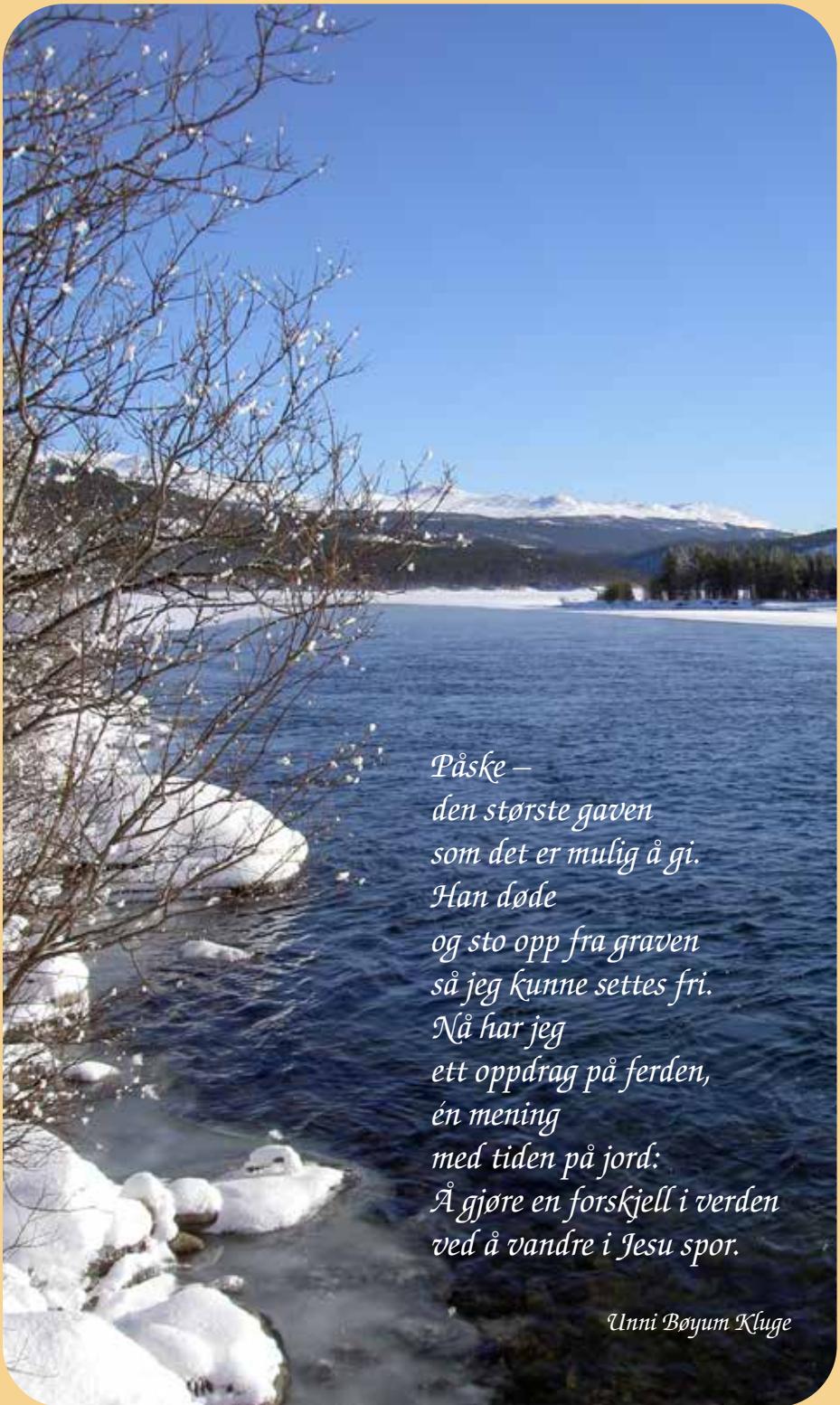
Kvikne kyrkje

Skåbu kyrkje

Sødorp kyrkje

*Påske –
den største gaven
som det er mulig å gi.
Han døde
og sto opp fra graven
så jeg kunne settes fri.
Nå har jeg
ett oppdrag på ferden,
én mening
med tiden på jord:
Å gjøre en forskjell i verden
ved å vandre i Jesu spor.*

Unni Bøyum Kluge

TIL TENESTE

Nord-Fron kyrkjekontor
Tlf 612 16 290
Kyrkjeverje: Torbjørn Sakariassen
Tlf 612 16 292
Sekretær. Grete Bakken
Tlf 612 16 290

KONTORTIDER:
Kl 09.00-13.00
og elles etter avtale

SOKNEPREST:
Jens Petter Ous
Tlf. kontor 612 16 293
Mobil 975 74 993

Soknepreststillinga i Kvikne og Sødorp
er lytt ut

DIAKON:
Stillinga er lytt ut

TRUSOPPLÆRAR:
Stillinga er lytt ut

KANTOR:
Stillinga er lytt ut

ORGANIST:
Bernt Fauske
Tlf. 406 03 269

SØDORP SOKN
Soknerådsleiar:
Kirsten Dina Leine
Tlf. 901 01 690
Kyrkjetenar/gravar:
Anders Stø
Tlf 612 90 974/909 60 650
Kyrkjetenar:
Frank Varpestuen
Tlf 456 06 026
Kyrkjetenar Ivar Kvande
Tlf. 951 58 927

KVAM SOKN
Soknerådsleiar:
Egil Myhre
Tlf. 970 67 723
Kyrkjetenar:
Svein Fredrik Kjæstad
Tlf 908 45 584

KVIKNE SOKN
Soknerådsleiar:
Kristian Ekre
Tlf 612 95 832/911 31 563
Kyrkjetenar:
Jan Smikop
Tlf 951 22 470

SKÅBU SOKN
Soknerådsleiar:
Unni Bøyum Kluge
Tlf 932 92 209
Kyrkjetenar:
Jan Smikop
Tlf 951 22 470

FAMILIE-RÅDGJEVING
Familievernkontoret, Otta
Storgt 21, 2670 Otta
Tlf 612 30 536
Kl 09.00 – 14.00

Grafisk produksjon:
Dale-Gudbrands Trykkeri a.s.
www.dg-trykk.no

HEIM OG KYRKJE

Døypte

KVAM:
Nora Ruststuen

William Lien Berget
Ole Kristian Mørdre Larsen
Johanne Roven
Ole Erland Brandstad
Amalie Byrløkken Kolseth

SØDORP:
Sverre Slæn Heide
Eirin Olsen Iversen
(Sør-Fron Kyrkje)

Døde

KVAM:
Oline Røssum
Torunn Irene Aarnes
Nils Røssummoen
Tor Klomstad
Asta Lund
Edvin Randen
Oddrun Rudland

Karl Tobias Karlsen
Hans Bondestad
Marry Solveig Stenseng
Karen Helene Karenstuen
Kjell Egil Bakken
Einar Walle
Roar Aune
Inger Marie Einlien
Loyd Arnhold Iversen
Åse Gerda Eriksen
Sissel Løkken
Astrid Skreden
Ingrid Arnekleiv
Inge Einride Arnekleiv
Ivar Krohn Nerhus
Arne Hagelien
Målfrid Fauskerud
Inger Toril Stø

KVIKNE:
Anna Ekre
Oddrun Bakken

SKÅBU:
Arne Fagervold
Odd Hermann Blekastad

SØDORP:
Marit Stenseng
Gerd Solveig Mariasson

Vipps

VIPPS NUMMER TIL SOKNERÅDA

KVIKNE: 137266 SØDORP: 135692
KVAM: 113553 SKÅBU: 115389

Kyrkjekontorets e-post-adresse: grete.bakken@nord-fron.kommune.no
Heimeside: www.kirken.no/nord-fron

NESTE NUMMER
av «kyrkjebladet for Nord-Fron» kjem ut i juni 2021.
Frist for stoff: 21.mai.

KYRKJEBLAD FOR NORD-FRON

Dette nummeret er redigert av
Grete Bakken saman med dei tilsette ved Kyrkjekontoret.
Redaksjonskomité: Unni Bøyum Kluge (Skåbu), Anders Hage (Kvikne),
Morten Sylte (Kvam), Aase Toxe Tveit (Sødorp).

Kyrkjeblad for Nord-Fron – Nedregate 50 – 2640 Vinstra
Kontonummer: 2095.49.59776

Hamar biskops påskeandakt 2021

Cornelis Vreeswijk, synger i «Turistens Klagan» om å kjenne seg avstengt, men hvordan sangen fra barna på Karl Johan gir håp.

*Det sjunger några ungar på Karl Johan,
dom låter starka och fina som bara ungar kan.*

Foto: Halvard Bjørkås

En ettermiddag i vinter kjente jeg på at det var lite dagslys. Tilværelsen var preget av restriksjonene knyttet til Covid-19. Da skjedde noe som var som å finne hvitveis og blåveis midt i vinterens snø, is og kulde. Hva hendte? Jo, ivrige barnestemmer uttrykte glede over å leke i snøen og lyden fra dem bar bud om liv og håp midt i det avstengte.

Dette minner meg om to ord som er knyttet til jul og påske: «Frykt ikke». Det fikk gjeterne på Betlehemsmarkene høre. Det samme fikk kvinnene høre da de tidlig på morgenon kom til graven til sin venn. Det er så stille, så stille. Stillheten brytes av at noe grensesprengende skjer som bærer bud om noe nytt

Dette å se til graven, handler om et felles grunnleggende behov; å se til og minnes den som er død. Ikke sjeldent gjør mange dette både rett etter begravelsen og senere. Ser til, kjenner på det som var, bærer med seg felles levd liv. Mange av kirketjenerne og graverne rundt om vet at det er slik og er opptatt av verdigheten på kirkegården. De legger omsorg og omtanke i blant annet hvordan de etter begravelsesesserenemonien legger kranser og bårebuketter på gravene. Alle som har mistet en nær vet hvor mye det betyr med en slik verdighet og respekt i møte med livets og dødens sammensatthet.

Jesu liv, hans død på korset og hans oppstandelse kaster lys over våre liv og vår verden. Korset er i berøring med vår eksistens. I det øyeblikket da Jesus drog sitt siste åndedrag på korset skalv jorden og klippene slo sprekker. Etter at Jesu døde kropp hadde hvilt i graven, skjer dette uforklarlige og overveldende enda en gang. Men nå er det ikke dødens, men livets krefter som bryter fram.

For Maria Magdalena og den andre Maria ble morgennens sorgfulle stillhet brutt. Jeg ser for meg deres angst og forvirring. Jeg synes jeg hører deres spørsmål: Hva er det som skjer? Er det ikke nok nå? Og så får de høre fra engelen: «Frykt ikke! Jeg vet at dere leter etter Jesus, den korsfestede. Han er ikke her, han er stått opp, slik som han sa. Kom og se stedet hvor han lå!»

Kirken bæres fremdeles opp av denne gjennomgripende hendelsen. Siden da har budskapet om Jesus Kristus fått lyde til forankring, tro og håp.

Når menneskers liv fylles av mørke og tunge tider, skal kirken fortsette å reise håpets lys for hvert enkelt menneske.

For selv om frykten ikke er borte, spirer livets krefter fram. Oppstandelsen bærer løfter om liv og framtid. Kristus er oppstanden!

Velsignet påskehøytid!

Solveig Fiske
Hamar biskop

Blåveisgutt. Foto: Jorun Vang.

Kva skulle vi gjort utan...?

Det har du sikkert sagt nokre gonger, når noko eller nokon har redda situasjonen for deg. Eg har i alle høve sagt det mang ein gong, både til gode medarbeidarar og elles når situasjonen har vorte redda av ein som har kome inn og teke ansvar, eller eit eller anna vi har av reiskap, har hjelpa oss til å få gjort det vi skulle.

Kjartan Ruset er ein slik kar som bretta opp ermane og gjekk inn på stutt varsel då vi vart prestelause i eine prestestillinga tidleg hausten 2020. Då vart vi berga! Ikkje berre fekk vi inn ein vikar – vi fekk ein som kjenner bygdene våre og folket her og kunne gå rett inn i arbeidet. Det er litt Marte Svennerud over Kjartan: «Itte noe knussel, je tek dem alle...!» ...rett nok ikkje ein ungeflokk han tok over, men han tok heile konfirmantflokken på Vinstra og halvparten av gudstenestene, slik vi prestar har fordelt dei oss imellom. Pluss anna kvar veke med gravferder. Og det midt i ei merkeleg Koronatid!

Når mars kjem, sluttar Kjartan som vikar hjå oss på gudstenester og gravferder. Men; han held fram med konfirmantane heilt til konfirmasjonen i Sødorp 28. og 29.august! Då har han runda 75 år! Og då er det faktisk vel 38 år sidan han kom hit til Nord-Fron som prest. Det må kunne seiast å vere innsatsvilje av øvste rang!

Så er det slik at når alt glir av seg sjølv, ja, då gløymer vi ofte å takke for at det går akkurat slik! Og når ein har vore i arbeidet på ulike vis i så mange år, då blir ein lett litt av «inventaret». Og er det noko som er vanskeleg, så er det ofte det som kjem i fokus.

Sjølvsagt skulle vi både ynskja Kjartan velkommen som vikar hjå oss i kyrkebladet som kom ut før jul, og i alle fall i det første nummeret no i år. Men det stod ingen skrivne ord om vikaren vår der. Og ikkje fekk vi det med når vi var i avis og snakka om alt som skjer av utskifting av mannskap på kyrkjekontoret no i desse tider. Det må eg som skriv under desse orda ta min del av skulda for og berre beklage! Slik skal det ikkje vere! Ordtaket seier: «Heidrast den som heidrast skal!»

Så Kjartan: Takk for at du for n'te gong har stilt opp for oss i kyrkja her i Nord-Fron! TAKK!

Det er fleire vi treng takke denne gongen: Ikkje fordi han sluttar, men fordi han er som Kjartan – stiller opp når vi treng hjelp – og det har vi tronge mykje dette siste

året, og særleg etter at kantor Cindy van der Leden slutta: Det er Bernt Fauske eg tenkjer på!

Han stiller opp, med eit smil og mykje velvilje og ikkje minst: sine musikalske evner...

Kva skulle vi gjort utan Bernt? Musikken treng vi i kyrkjene våre, og Bernt spelar sjølv og saman med andre, til dømes solistar i gravferder. Og han syng, det merkar vi når han spelar, for det er lett å synge til Bernts speling. Rytme og tonehøgd passar, sjølv for oss som held til nede mellom tenoren og bassen. Så Bernt: TAKK for at du er den du er og bidreg og gleder oss med orgel og pianospel i alt som gjeng føre seg i kyrkjene våre i Nord-Fron!

Jens Petter Ous

En ekstra takk!

Som produsent av Kyrkjebladet siden 2009, så vil jeg også takke Kjartan for et veldig godt samarbeid gjennom mange år. Alltid tydelig og grei med hvordan han ville ha stoffet presentert og en meget hyggelig mann å prate med. Vi har hatt mange trivelige samtaler på telefonen. Har aldri hatt gleden av å treffen ham, men håper det kan bli aktuelt en gang.

Med vennlig hilsen Lasse Folkestad, grafisk designer, Dale-Gudbrands Trykkeri as.

Friluftsmessa på Kviknehøgda

Kvikne sokneråd ynskte seg messe oppe på Kviknehøgda i fjor, og det skulle vi få til. Men den gong ei; mildver og mykje blaut snø sette ein stoppar for det! Men – i år fekk vi det til! I god ver, mest påskever å rekne, drog vi til fjells eit trettitalts menneske. Vi feira gudsteneste, vi song og vi las og vi bad. Og kyrkjeklokka klang utover hei og myr og fjell. Ja, vi tenkte på sagnet om kyrkjesteinane som står ikkje langt frå der vi feira gudsteneste: Det seiest at dei snur seg kvar gong dei høyrer kyrkjeklokkene. Det fekk vi ikkje sjekka ut – men kyrkjeklokke hadde vi med. Og etter gudstenesta, ei av det korte slaget, var det mat: Heimebaka kake og skillingsbollar og kaffe frå svartkjel. Jau – det er godt å vere på fjellet!

Nyklokka til bruk i Kvikne medan vi får reparert kyrkja.
June var kyrkjetenar

Og seinare, etter prat og mat og messe, ja, da var det tid for skirenn. Både gamal og ung var med!

Takk til soknerådet for eit flott opplegg og vi legg til ei takk til Kvikk 4-H som har fått sett opp den flotte gapahuken der vi feira messe.

JPOus

Gapahuken.

BARNAS SIDE

Finn vegen til Jesus!

Hjelp Maria, Peter og Johannes å finne vegen til engelen i den tomme grava, og vidare til Jesus! (Teikning: Kari Sortland)

Finn fem feil

Maria Magdalena sprang og fortalte lærersveinane at Jesus var stått opp frå dei døde. Dei to biletene er nesten like. Finn du dei fem feila på biletet til høgre?
(Teikning: Kari Sortland)

Gje barnebladet
BARNAS til eit
barn du er
glad i!

Desse oppgåvene er
henta frå bladet.

Bestill abonnement
på **Søndagsskolen.no**
eller **22 08 71 00**.

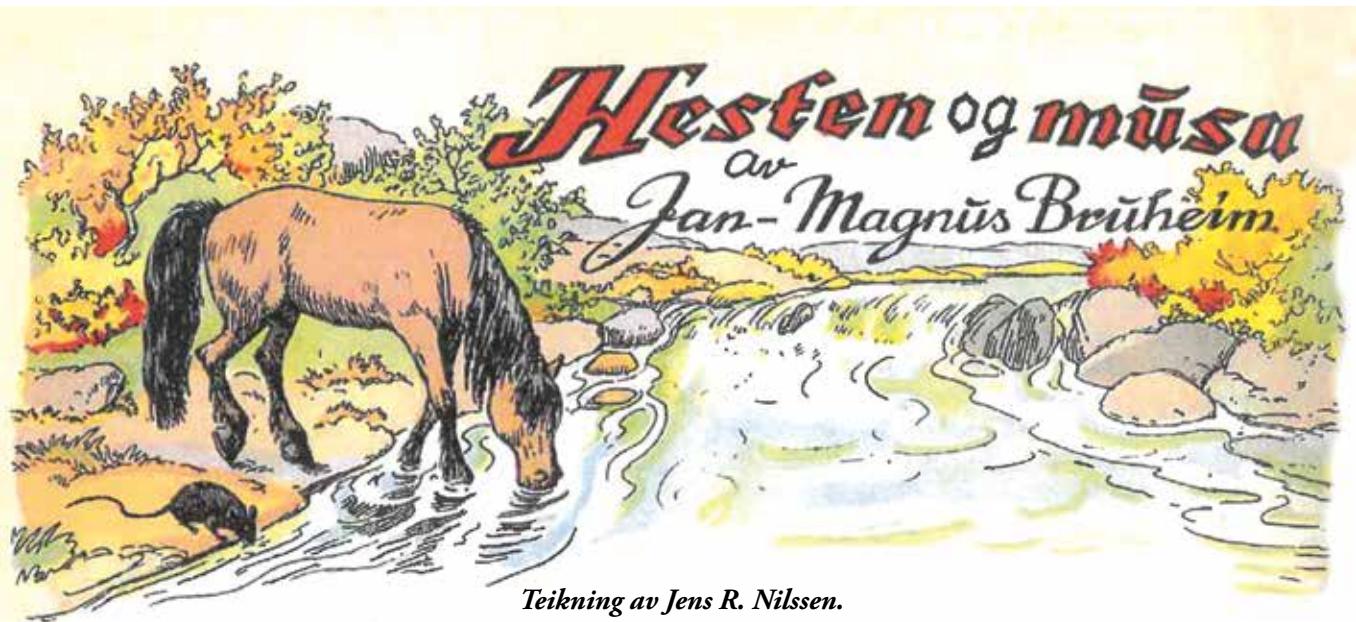
Vitsar

Klassa hadde
matteprøve. Ei av
oppgåvene var slik:
«Eit hus har 5 etasjar.
Kvar etasje har 20
trappetrinn. Kor mange
trappetrinn må du då gå for
å kome til toppen?»
– Enkelt, tenkte Ole, og
skrev: «Alle.»

- Korleis er den nye gitaren din?
- Eg måtte kaste han.
- Kvifor det?
- Den hadde jo eit
stort hol i
midten!

Kva
får du dersom du
kryssar ein kalkulator
med eit menneske?
Svar: Ein ven du kan
rekne med.

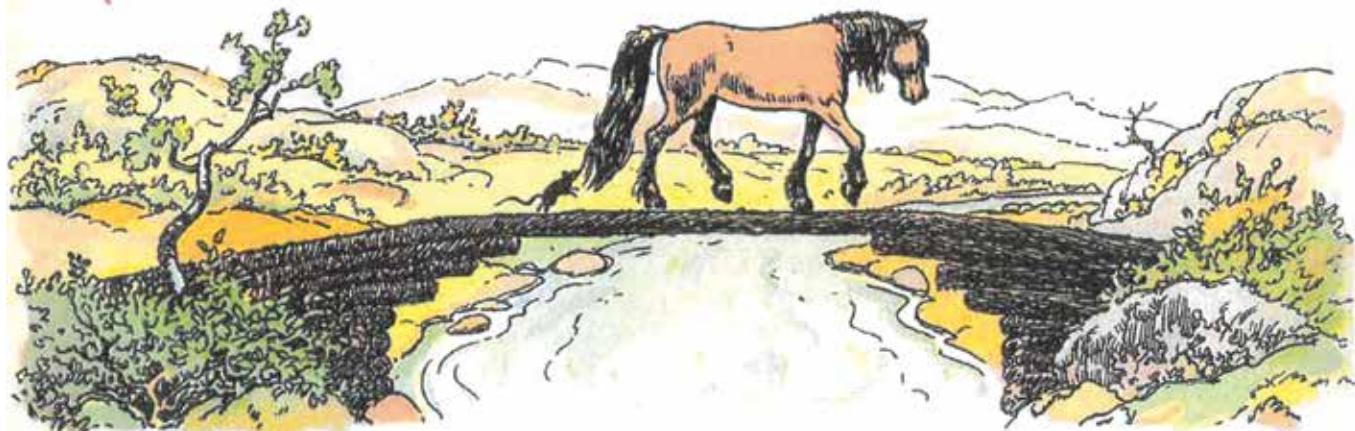
Teikning av Jens R. Nilssen.

*Dei var ute og gjekk i skymda,
ein best – og ei lita mus.
Dei var slike gode vene
og budde i same hus.*

*Fyrst gjekk dei ned til elva
og drakk så det hadde skikk.
– Det er mest så at elva minkar,
peip musa – når vi to drikk!*

*Hald i meg du – bad beaten.
Eg er no'ko mørkredd må tru –
Å, eg skal vel passe deg, sa musa –
Og så gjekk dei over ei bru.*

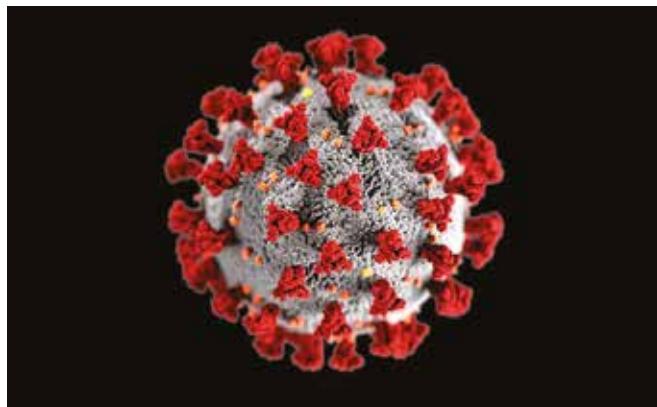
*Musa ho dilita etter
og held i eit rumpe-hår.
Det dyn rett tungt, humra besten –
når vi to er ute og går!*

**Større er ingen ord,
gitt til trøst:
Tilgivelsen varer
til vest møter øst!**

Unni Bøyum Kluge.

Koronatid og fastetid

Overskrifta er ikkje spesielt spanande! Men kanskje kan tida vi lever i – 2021 – med fare for spreiing av Covid 19 – kanskje hjelpe oss til å ta inn noko om kva fastetid er? Eg skal i det følgjande prøve å ta fram nokre tankar om fastetida og kva faste er i kyrkjessamanheng.

Koronatida kjenner vi vel, alle saman. Eitt år har vi levd med trusselen eller faren for å bli smitta av Covid 19, dette viruset som vi er redd for få inn i kroppen. Rett og slett fordi det kan vere farleg, ja, i verste fall, livstrugande. Å leva med ein trussel, er ikkje greitt. Det gjer noko me oss alle! Vi vert forsiktigare med korleis vi ter oss, kven vi er saman med og avstand og handhygiene har vorte ein del av kvardagen, på ein ny måte. Vi gjer noko for å unngå noko anna! Vi følgjer smittevernreglane for å oppnå noko anna; å ikkje verte sjuk, ikkje bli smitta av Covid 19.

Heldig vis har det gått bra med oss i Noreg, ja, oss i Nord-Fron med! Få har vorte smitta, få har vorte veldig sjuke, og dødstal er lågare i Noreg enn noko anna europeisk land vi kan samanlikne oss med. Det har gått bra i ei krevjande tid! Folket i landet vårt har høyrt og handla etter det styresmaktene har lagt inn over oss. Og no er vi komne inn i den tida då vi skal får sprøyter alle saman: Vaksine mot Covid 19. Så vi tåler dette viruset i framtida. Og så vi etter kan opne samfunnet og gå attende til eit meir normalt liv. No lengtar vi etter det! Mest som eit ekko av vår-salmen til Elias Blix:

*No livnar det i lundar, no lauvast det i li,
de heile skapning stundar no fram til sumars tid.*

Kva har så dette med fastetid å gjøre? Jo, dei liknar på kvarandre desse tidene, i dette at ein ofrar noko for å oppnå noko anna. Ein forsakar noko, for å få noko anna. Ein prioriterer noko vekk for at noko anna skal kome i sentrum i livet... det er mange vegar å omtale kva fastetida er.

Det gamle testamentet gir oss i alle hove nokre gode råd:

⁶ *Nei, dette er fasta eg har valt: å løysa urettferdige lenker, sprengja banda i åket, setja undertrykte fri og å bryta kvaråk sund,*

⁷ *å dela ditt brød med svoltne og la hjelpelause og heimlause koma i hus. Du skal sjå til den nakne og kle han, du skal ikkje snu ryggen til dine eigne. Jes 58,6-7.*

Jødane på Jesaja si tid hadde faste. Og dei var nok mykje meir oppsette på at dette skulle vere skikkelege greier. Det skulle synast at ein fasta. Uttrykket «Sekk og oske» høyrer med i det bildet: Ein kledde seg tarveleg for at det skulle synast for all verda at her er det ein som tek fasta på alvor! I det ytre fasta ein, men profeten Jesaja fekk i oppgåve frå Gud å avsløre korleis fasta hadde vorte, og korleis Gud ville at fasta skulle vere. Fasta med mange bod og reglar og mykje ytre staffasje, var og er ikkje ei rett faste for Gud. Skal du gjera noko for Gud, så må du gjera noko for din neste! Slik kan vi tolke orda av Jesaja. Og då er vi veldig nær opp til kva Jesus sa då han vandra blandt menneska:

Alt de gjorde mot eit av desse minste syskena mine, det gjorde de mot meg. Matt 25,40.

Fastetida som hjelpt til konsentrasjon, hjelpt til å feste blikket på rett stad, ein måte å få det viktige i sentrum – då er fastetida nyttig. Vi tenkjer lett på faste som å avstå frå mat og andre gode. Men det er ikkje ei faste for Gud, det er vel meir for at kroppen vår skal ha det bra!

Nei fastetida skal hjelpe oss til Gud og hjelpe oss til å lytte oss inn på kva Gud vil vi skal bruke livet til, kva vi skal vere for andre. Det er ei rett faste! Då er vi der Gud kan bruke oss i si teneste. Til gagn for oss sjølve og vår neste. Og til Guds ære!

I det lyset er mellom anna konfirmantane sin fasteaksjon ein god ting å drive på med i fastetida!

Jens Petter Ous

Fastetid – krosssteikning med oske i panna på Oskeonsdag.

Bønn

Av Hans Børli

Du Gud, som går gjennom skogen
når våren er nær og ny,
du Gud, som synger i stormen
når verda er kvit av snø,

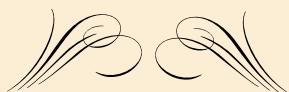
til deg jeg bærer de bønner
som leppene aldri rørte,
de bønner som bare blagrer
som kornmo igjennom sinnet:

La meg få kvile om våren
i blømmende bakkehell,
der linnéaduften risler
mot sansene som edel vin.

La meg få se de onge gry
i rødmende lys over skogen
spent som perlemorporter
inn mot dagenes fosterland.

La meg få søke i dager, netter,
de orda som skulle forklare
stemningens vårsus i sinnet,
sangerens smertefødte gave.

La meg få synge
som villmarka synger,
når seinsommers dvelende largorytmer
dempes av nattas sordiner.

Bøn

Av Jan-Magnus Bruheim

Du som veit um all kvide,
all otte og angst
og alt vi må lide.
Alle dei spørsmål
som ikkje finn svar.
Sjelene som
må einsame stride.
Alle dei bører
vi ber og vi bar.

Du som var og skal vera.
Som hjelper kvar lidande
sjel til å bera.
Alle du skapte,
kom til dei, og ver!
Og lat oss leva
di heilsame læra,
Fader, som var
og som blir og som er.

Kan ein sette eit kall på vent? Kva seier Gud til det tru?

– ei helsing til kyrkjelydane i Nord-Fron frå trusopplærar i permisjon

Eg har alltid vore interessert i «alt». Det meste kan engasjere meg og kunnskap, læring om mangt og mykje har følgj me i heile barndommen og ungdomen og inn i vaksenlivet. Eg blir aldri lei! Det må understrekast at dette heng ikkje i hop med at eg er god i alt, langt ifrå. Eg er ikkje avhengige av å oppdage skjulte talent eller å få toppkarakterar for å synes det er morosamt å lære. Eg lik førelesningar, eksamenar og oppgåver nesten uansett – fordi det gir meg noko nytt, noko å tenke på, noko å flette i hop med erfaringane mine og kunnskap eg allereie har. Det er mi måte å forstå verda på. Denne interessa for å lære har tatt meg gjennom ei innhaldsrik studietid og følgt meg også gjennom arbeidslivet. Studietida tok meg frå teater, til Midtausten til arkeologien. Krydra med språk, religion, historie og antropologi. Radiojobbing. Sosialt liv. Eg hadde aldri trudd at eg kom til å være den som fløtt attende til Vinstra nokon gong. I alle fall ikkje etter «berre» ti år borte. Så var det ei rekke rare hendingar, tilfeldigheiter og endringar i livet som til saman planta eit behov for meg til å gjere nettopp dette: flytte heim. Eg var på mange måtar godt i gang med ei karriere innan feltarkeologi. Eg var tilsett i ein svært spanande institusjon i Oslo, eg hadde fleire jobbtilbod som eg berre månadar før ville ha takka ja til på flekken. Plutseleg hadde eg behov for å takke nei, eg ville bygge hus på Vinstra og flytte langt bort frå alle jobbane eg hadde drøymt om. Kva som var viktigast for meg skifta frå det eine, til det andre. Mannen min synes ikkje det var ein dum idè, så då satt vi plutseleg på Vinstra i eit nybygd hus, ein baby på veg og mannen min i ny jobb i kommunen.

Eg hadde ingen planer om å slutte om arkeolog, men sesongen er ikkje så lang og eg måtte tene pengar og gjere noko verdifult også i månadane i mellom. Så dukka det opp ei 50% stilling med lang fri-periode på sommaren (feltsesong): trusopplærar i kyrkja i Nord-Fron. Det var ein framand tanke for meg. Eg var framleis glad i heimkyrkja mi, kor eg hadde vore både kyrkjelydsmedlem og «prestedotter» heile livet. Eg hadde haldt fram med å gå i kyrkja jamleg gjennom heile studietida og var sikker på min plass i kyrkja som medlem og gudstenestegjengar. Men som tilsett? Tanken hadde aldri slått meg. Nei, etter 5 år i stillinga, kan eg ikkje hente fram att den kjensla. No er det å være trusopplærar ein så stor del av identiteten min. Det som starta som eit ønske om ein stabil inntekt i ein spanande jobb for fem år sidan, har vokse til å bli ei kallsgjerning. Eg har kjent på glede det har vore å føle at ein gjer noko viktig, noko avgjerande for barna og ungdomen ein møter. Og eg har kjent leiinga og styrka frå trua mi til å gjere denne jobben. Eg har rett og slett blitt trusopplærar!

Framleis har eg tvilhardt på «faget mitt». For å ikkje miste kontakta med kulturminna har eg jobba som arkeolog i periodar og oppretta eige firma kor eg har drive kulturhistorieformidling. Eg har også vore vikar i skulene. Eg har møtt og blitt kjent med barn og ungdom på mange plattformar i kommunen vår. Eg kjenner meg utrøleg privilegert som kan helse på og prate med nærmast alle eg møter i kommunen vår under 20 år, fordi eg har sett dei, møtt dei og fått eit innblikk i kven dei er. Eg har kjent på at eg har «funne plassen min», verkeleg i denne gjerninga. For meg var det heilt uvant då eg fekk denne stillinga å skulle formidle tru og eigne vitnesbyrd, no gjer eg det med frimod og med glede. Eg er så utrøleg takknemleg for desse fem åra. Så kvifor har eg då søkt permisjon frå stillinga? Då må vi attende til denne kunnskapen eg ikkje får nok av.

Eg har utdanna med jamt og trutt sidan eg var 19 år, med nokre få , stutte pausar. Det siste eg har gjort på den fronten var å ta ein mastergrad i kulturminneforvaltning. Eit fagfelt kor hjarte og hjernesakane mine traff kvarandre. Eg meiner at røter, kulturhistorie i alle sine former, er eit gode, ei gave som vi treng å forvalte og formidle til alle for å gi folk kjensle av tilhøyra og forståing av eige liv og samfunn. Om du er sjette generasjons døl, innvandrar frå Afghanistan eller utfløtt sørlanding til Gudbrandsdalen så har vi kvar vår unike historie som individ og som del av samfunn. Her er det mange ulikskapar som er spanande å finne og syne fram, men endå viktigare, så har vi så mykje felles. Alle menneske si historie har likskapstrekk som knyter oss i lag. Vi finn det i museumsgjenstandar, i munnlege forteljingar, i brev og protokollar, i klesdrakter, i musikk og ikkje minst i relasjonar mellom menneske i ein familie eller ei grend. I ei verd kor auka polarisering og «dei mot oss»-tankegang festar seg sterkare og sterkare har eg ei brennande overtyding om at det ligg ein stor ressurs i kulturarven vår, til samhald blant folk, vekst i distrikta, til større kunnskap blant folk og vidare perspektiv. For meg er dette eit kall, ikkje eit truskall, men eit verdsleg kall, å fronte dette.

Eg har drøymt om å kombinere desse to vegane: å være trusopplærar i 50% og få jobbe med kulturminneforvaltning ved sidan av. Eg har klart det til ein viss grad, men har og hatt ein del utfordringar på vegen. Eg sitt med mykje kompetanse på eit viktig fagfelt og har kjent på ein aukande frustrasjon over å ikkje få bruke kompetansen og evnene mine innan dette feltet. I eit augneblinks overmot såkte eg ei stilling eg svært gjerne ville ha, men aldri trudde eg kom til å få. Når eg likevel fekk tilbodet måtte eg ta eit val som for meg var svært vanskeleg, men som eg

håper og ber (kvar dag, instendig) om at må vise seg å være det rette. Eg har takka ja til stillinga som prosjektkoordinator for ABM-feltet (arkiv-bibliotek-museum) i Møre og Romsdal fylkeskommune. Den første stillinga av sitt slag i landet, ein fantastisk plattform for å få brukt evner og kunnskap eg har opparbeida meg.

Kvifor skriv eg om dette i kyrkjebladet? Fordi eg har levd med kyrkjelydane i Nord-Fron i fem år som trusopplærar, gudstenestegjengar og mor til born som tilhøyrar kyrkjelyden. Eg ville rett og slett få sjansen til å takke for alt det gode eg har fått dei siste fem åra. Takke for gode attendemeldingar som har vist meg at det eg har jobba for og brydd meg om gir noko til samfunnet vårt. For alle som stiller opp for å bidra og ikkje minst alle dykk som sender barna dykkar til arrangementa våre. TAKK! Heldigvis held dette gode, viktige arbeidet fram i full styrke. Eg har leia arbeidet, men eg har ikkje gjort arbeidet áleine. I kollegiet i kyrkja i Nord-Fron og i sokneråda er det mange som brenn for trusopplæringsarbeidet og det har vore ei styrke for arbeidet. No er det tilsett ein trusopplærar i eitt års

vikariat og nokon andre skal få drive arbeidet vidare. Så får tida vise om eg kjem attende til denne gjerninga, eller om det er ein annan veg som er min veg.

Eg starta brevet mitt med spørsmålet om ein kan sette pause på eit kall? Eg jobbar framleis med meg sjølv og i samtale med Gud kring dette spørsmålet. Er det riktig å pause dette? Eller er det ikkje det som skjer i det heile? I mitt tilfelle kom ikkje kallet først, det vaks fram gjennom gjerninga. Kanskje er det no ein ny veg som har vokse fram? Eg skal pendle og ikkje flytte, eg tilhøyrar framleis kyrkja i Nord-Fron og gler meg til å være del av kyrkjelyden som gudstenestegjengar og mor i trusopplæringsa.

Herrens veger er uranskelege. Det er ikkje alt som kan rasjonaliserast, ofte må ein berre tru og overgi livet sitt i Guds hender. «Leap of faith» seier ein ofte på engelsk. Det er det eg gjorde for fem år sidan, eg hoppe i det! Det har eg vore takksam for sidan då. Kanskje er det derfor eg føler meg trygg når eg no hoppar igjen!

Hildegunn Maria Haanes Ruset

Fylgje

Av Jan-Magnus Bruheim

*Inn i den svarte natti
eg vandrar utan fred,
og høyrer sus av vinden
som blæs i tome tre.*

*Han óg lyt vandre heimlaus
og einsam der han går.
Då kjem ein tanke svivande
og stanar på – og står.*

*Det er som nokon talar
og kviskrar stilt og bed:
Ver ikkje redd, du arme!
Eg fylgjer alltid med.*

*Ja, ver! Eg treng den vissa
at du er alltid nær.
Lat meg få tru du fylgjer.
Lat meg få tru du er.*

Påska 2021 i Nord-Fron

Gudstenestelista for Nord-Fron finn du på baksida av bladet.

Vi legg opp til ei tradisjonell påskefeiring i kyrkjene våre. Men vi må ta etterhald om at ting kan skje i desse Koronatider. Då skal vi – om så skjer – prøve å informere på nettsida til kyrkja i Nord-Fron

<https://kirken.no/nord-fron/> og på Facebook sida vår.

Om ikkje noko skjer, blir gudstenestene som det går fram av tabellen nedanfor:

Palmesøndag	Skjærtorsdag	Langfredag	Påskennatt	Påskedag	2.påskedag
	Kvam 20.00		Kvam 23.00		
Kvikne 11.00				Kvikne 11.00	
Skåbu 19.00		Skåbu 19.00		Skåbu 18.00	
	Søndorp 18.00	Søndorp kap 11.00		Søndorp 11.00	
					Sundheim 11.30

Min trosbekjennelse

Av Hans Børli

Jeg trur på den nakne legende
om mennesket Jesus Kristus.
Jeg trur på ham slik han var
før menneskene formet hans bilde
på perlebesatte krusifikser,
før sjølbehagelige prester
lespet hans navn over silkedukede altere
i katedraler reist til hans ære,
før de velsignet blodige krigsvåpen
og sang hans navn over slagmarkene,
før de kamuflerte falskhett og råttenskap
med hans hellige stråleglorie.

Jeg trur på tømmermannens sønn –
den fattigste av de fattige.
Han som ikke eide en stein
å kvile sitt trøtte hode mot.
Han som prediket
kjærlighetens og brorskapens evangelium
for pøbelen på byenes torg.
Han som hjalp der sjukdom og nød herjet,
og gråt bittert
over sitt folks bunnløse elendighet.

Han som gikk uanfektet omkring
mellan skjøger og lassiser
med spissborgernes hånende øyne rettet
mot seg,
Han som dreiv høkerne ut av templet
med hvinende piskeslag.
Ham trur jeg på.

Denne Jesus
– det evige og sanne menneske –
måtte dø mellom røverne på Golgata,
dømt som en fare for samfunnet.

Slavenes og piskesvingernes
gjennområtnne samfunn.

Men hans Via Dolorosa
går som en skinnende vei
gjennom alle århundrer.
Det store og gode menneskes vei
– mot lengselens morgenland.

STATISTIKK FOR NORD-FRON PRESTEGJELD 2020

(2019 i kursiv)

Sak / Sokn >	SØDORP		KVAM		KVIKNE		SKÅBU	
	2019	2020	2019	2020	2019	2020	2019	2020
Medlemmar *	3153	3161	1155	1144	254	240	274	273
Innmeldte	4	0	0	2	0	0	0	0
Utmeldte	10	0	6	5	1	0	0	0
Kyrkjelege handlingar:								
Dåp i soknet	24	19	5	13	2	4	4	1
Derav busett i sokn	21	14	5	8	0	0	2	1
Konfirmantar	35	35	16	16	2	3	2	1
Vigslar	5	1	3	0	0	0	1	1
Forbøn borgarleg vigsel	0	0	0	0	0	0	0	0
Gravferder	37	31	15	17	6	5	4	3
Gudstenester:								
Gudstenester søn-/ helgedagar	37	30	22	20	23	12	21	12
Deltakarar	2234	886	1450	787	706	256	827	283
Gudstenester u- søn-/ helgedagar	17	7	11	5	0	2	2	1
Deltakarar	1664	482	515	277	0	86	53	25
SUM - Totalt tal gudstenester	54	37	33	25	23	14	23	13
SUM - Deltakarar	3898	1368	1965	1064	706	342	880	308
Gudst. m/ nattverd	25	15	20	15	16	8	11	7
Deltakarar	616	161	414	153	196	86	152	72
Gudst.m/ skriftemål	0	0	0	0	0	0	0	0
Deltakarar	0	0	0	0	0	0	0	0
Familiegudstenester (Utanom julaftan)	5	5	6	5	5	7	5	2
	5	2	6	3	5	5	5	1
Deltakarar	165	62	221	146	147	113	231	27
Gudst. for ungdom	6	1	3	4	2	0	2	1
Deltakarar	584	46	166	92	68	0	10	5
Gudst.barnehagar**	5	5	1	1	0	0	1	1
Deltakarar	135	0	36	15	0	0	18	9
Gudst. skular	3	0	1	0	0	0	1	0
Deltakarar	580	0	120	0	0	0	31	0
Julaftans-gudst	3	0	1	0	0	0	2	0
Deltakarar	435	0	270	0	0	0	257	0
Gudstenester i påska	4	0	2	0	1	0	3	0
Deltakarar	73	0	47	0	24	0	89	0
Allehelgensgudst	1	1	1	1	1	1	1	1
Deltakarar	111	46	39	45	39	16	29	10
Økumeniske gudst.	0	1	0	0	0	0	0	0
Deltakarar	0	36	0	0	0	0	0	0
Konsert i kyrkja	5	0	2	1	1	0	3	0
Deltakarar	710	0	185	314	150	0	363	0
Økonomi/ kollektar/ innsamlingar:								
Ofringar totalt	35016	12276	21977	8984	12443	4335	21508	6166
Ofringar eige sokn	12672	4009	4786	4630	7353	3495	6981	1200
Innsamla midlar	16250	0	4302	0	0	0	960	0

* Medlemmer: Tal fra kyrkja sitt medlemsregister – for sentralkyrkjelege registeret. Det har vore ein grundig gjennomgang av medlemslistene. (Medlemmar og tilhøyrande – frå 2020 er «tilhørande» borte frå registeret)

** Barnehagegudstenester er gjort om til julevandringar – og er ikkje lenger med i tala for oppmøte på gudstenester (Frå 2019)

*** Tala i denne statistikken er «katastrofale» om ein ser tala utan å omsyn til ale avlysingar som hara våre i Koronaåret 2020. Men har ein Koronaåret og konsekvensane av dette i minnet, er tala som forventa: Døypte, konfirmantar og gravferder som tidlegare år. Færre vigslar og mykje færre gudstenester, konsertar, arrangement, på grunn av nedstenging i samfunnet. Nattvertdal er lågare, grunna at vi måtte slutte med nattverd på grunn av smitfare. Økonomi mykje svakare; skuldast at alle ofringar no er med Vipps (ikkje alle brukar det) og bortfall av mange gode offerdagar (konfirmantjubileer, julaftan etc)

Jens Petter Ous 19.01.2021

 <p>Tlf. 612 18 000 - Web adr: www.s1g.no</p>	 <p>Regnskap Gudbrandsdalen Avd: Vinstra, Nedreg. 63, 2640 Vinstra Avd: Fåvang, Stasjonsv. 1, 2634 Fåvang Tlf 61 29 52 70</p>	TEIGEN – TANGEN byggfirma <p>Mob. 95 94 87 11 og 95 25 87 30</p>
 <p>Peer Gynt Kjøpesenter 2640 Vinstra Tlf: 61 29 04 09 vinstra@libris.no www.libris.no/vinstra</p>	 <p>2635 Tretten, tlf. 61 27 73 50.</p>	
 <p>HÅREK FRISØRSALONG -KVAM-</p>	 <p>Vinstra. Tlf 61 29 04 01</p>	 <p>Tlf. 61 29 29 20 Lomoen, 2640 Vinstra http://vinstra.toyota.no - E-mail: post.vinstra@toyota</p>
 <p>ENTREPRENØR - HUS OG HYTTER</p>	<p>Lomoen - Vinstra Tlf. 61 21 60 00 Fax 61 21 60 01</p>	 <p>Tlf 915 750 74 Vi hjelper deg med blomster til begravelse og andre anledninger.</p>
	 <p>Elvevegen 4 - Kvam. 906 39 181</p>	 <p>Tlf. 47 68 22 27</p>
 <p>Tlf. 905 94 187 Bjørn Einar</p>	<p>Vinstra Begravelsesbyrå <i>Liv Veikleenget</i> Liv: 958 99 899 - Lise: 995 82 943 Døgnvakt – Gravmonumenter Etablert 1979</p>	 <ul style="list-style-type: none"> • Innskriftsjoner • Oppussing • Omsliping <p>Arbeidet utføres på kirkegården. Raskt tilbake. Mobil: 412 56 304 Epost: post@jobegravsteinservice.no</p>
	<p>Peer Gynt Seterveg Peer Gynt Seterveg starter på vinstra og ca. 45 km. Den møter Kvam Sterveg på grensa Sødorp/Kvam. Ta turen over fjellet, en fantastisk tur! Se og les mer på: www.peergyntseterveg.com</p>	 <p>Parkering - Butikk - Transport - Hytteservice Tlf. 61 29 49 46 - Mob. 909 98 173 2642 Kvam</p>
 <p>Lomoveien 1, 2640 Vinstra Tlf. 61 29 50 00</p>	 <p>Kvam Tlf 61 29 44 30</p>	 <p>KIWI KVAM TLF. 612 16 850</p>

**STØTT VÅRE
ANNONSØRER!**

Fron raktor Service

Rustvegen 170, 2640 VINSTRA. Telefon: 612 92 460.

SLANGEN SETER

Anita Stebergløkken, tlf 90 95 88 38. Slangsliv. 290, 2634 Skåbu
E-post: post@slangen-seter.no - www.slangen-seter.no

Minnesamvær, barnedåp, konfirmasjon, bryllup, jubileum.
Spisesal med plass til 45 pers. - stemningsfull peisestue - overnattingsmuligheter for
totalt 60 pers. - gammel miljøskapende fjellstue i unike omgivelser - fjellgård.

Skåbu Servicesenter
Hos Rødhette & Ulven

- Restaurant • Bar
- Catering • Cafe
- Kokken hjem/På-hytta

61 29 55 86 - 975 62 208
2643 Skåbu - [facebook](#)

Velkommen

**coop
marked**

SKÅBU REGNSKAP AS
post@skaburegnskap.no
Tlf.: 413 83 898

M MEDLEM
REGNSKAP
N NORGE

NYE ANNONSØRAR
er velkomne frå og med neste nummer.
Ta kontakt med Kyrkjekontoret, tlf. 612 16 290.
E-post: grete.bakken@nord-fron.kommune.no

Vinstra Begravelsesbyrå AS
Lise Veikleengen, 99 58 29 43
Nina S. Veikleengen, 94 83 25 40
Døgnvakt!

STØTT KYRKJEBLADET!

Det kostar å drive "Kyrkjebladet for Nord-Fron".

Kontingenget er no kr. 150,- for 5 nummer (fyldig dobbelnummer til jul).

Betales inn til kontonr.

2095 49 59776

Vi har to inntektskjelder:

- Den friviljuge kontingenget • Støtte-annonsene (Service-sida)

Ekstra gåver kjem og godt med. Kyrkjebladet er viktig for arbeidet i kyrkjelydane.

VIPPS NUMMER TIL SOKNERÅDA

KVIKNE: 137266 • SØDORP: 135692 • KVAM: 113553 • SKÅBU: 115389

Takk for di støtte!
Helsing redaksjonen

Gudstenester i Nord-Fron

	SØDORP	KVAM	KVIKNE BYGDAHUS	SKÅBU
Palmesøndag 28.mars Matt 26,6-13			11.00 Familiegudsten Nattverd. 6-års-boka Årsmøte	19.00 Kveldsmesse Nattverd
Skjærtorsdag 1.april Luk 22,14-23	18.00 Kyrkja Nattverdgudsteneste Jens Petter Ous	20.00 Kyrkja Nattverdgudsteneste Jens Petter Ous		
Langfredag 2.april Luk 22,39-23,46	11.00 Kapellet Langfredagsmesse Jens Petter Ous			19.00 Langfredagsmesse
Påskennatt 3.april Mark 16,1-8		23..00 Påskennatts-messe. Nattverd. Jens Petter Ous m.fl		
Påskedag 4.april Matt 28,1-10	11.00 Kyrkja Høgtidsmesse. Nattverd		11.00 Høgtidsmesse. Nattverd. Jens Petter Ous	18.00 Høgtidsmesse Nattverd. Jens Petter Ous
2.påskedag 5.april Luk 24,36-45	11.30 Sundheim Høgtidsmesse. Nattverd			
2-s i påsketida 11.april Joh 21,15-19		11.00 Høgmesse Nattverd		
3-s i påsketida 18.april Joh 10,1-10			11.00 Høgmesse Nattverd Jens Petter Ous	
4-s i påsketida 25.april Joh 13,30-35	19.00 Kyrkja Kveldsmesse. Nattverd. Konf.innskriving.			11.00 Høgmesse Konfirmantinnskriving Årsmøte Jens Petter Ous
Arb.intern.solidar 1.mai Luk 14,12-14		11.00 Solidaritets-messe. KonfirmantInnskriving Jens Petter Ous		
5-s i påsketida 2.mai Luk 13,18-21	19.00 Kyrkja Samtaleguds- teneste. Nattverd Konfirmantane og Jens Petter Ous		11.00 Høgmesse Nattverd. Konfirmant-innskriving Jens Petter Ous	
6-s i påsketida 9.mai Matt 7,7-12	11.00 Kyrkja Høgmesse. Nattverd			
Helgetorsdag 13.mai Luk 24,46-53		19.00 Kveldsmesse Nattverd Konfirmantane og Jens Petter Ous		
Søndag før pinse 16.mai Apg 26,1-3.20-29	11.00 Kapellet Høgmesse. Nattverd			
Grunnlovsdagen 17.mai Matt 22,17-22	10.00 Ruste bygdahus Ca 11.30 Kyrkja (etter b.toget) Fam.gudst.	11.30 (etter b.toget) Familiegudsteneste Jens Petter Ous	10.15 (Før b toget) Familiegudstenste Jens Petter Ous	Ca 14.00 Fam.gudst (etter b.toget)
Pinsdag 23.mai Joh 14,15-21	11.00 Kyrkja Høgtidsmesse. Nattverd	11.00 Høgmesse Nattverd Jens Petter Ous	19.00 Høgtidsmesse Nattverd	
2.pinsedag 24.mai Joh 6,4-47	11.30 Sundheim Høgtidsmesse. Nattverd Jens Petter Ous			19.00 Høgtidsmesse Nattverd Konfirmantane Jens Petter Ous
Treeiningssøndag 30.mai Luk 10,21-24	17.00 Kyrkja Krølle-gudsteneste		11.00 Krølle-gudsteneste	
2-s i treeiningstida 6.juni Joh 3,26-30	11.00 Kyrkja Høgmesse.Nattverd. Jens Petter Ous			11.00 Høgmesse Nattverd Jens Petter Ous
3-s i treeiningstida 13.juni Joh 1,35-51		11.00 Høgmesse Nattverd Jens Petter Ous		11.00 Høgmesse Nattverd

Vi tek atterhald om at det kan kome endringar på gudstenestelista i desse tider med Korona. Framleis gjeld alle reglar: Hald avstand – minst ein meter – Vask hendene (Dispenser med Antiback i alle kyrkje) – Host i albogehola – og hald deg heime om du ikkje er i form («småsjuk»).